

Załącznik do Uchwały Kapituły Medalu im. Ludwika Tomiałojcia z dnia 24 sierpnia 2023 roku w sprawie wyłonienia kandydata do nagrodzenia Medalem im. Ludwika Tomiałojcia

Paweł Pawlaczyk (ur. 1966 w Szczecinie) jest absolwentem Wydziału Leśnego Akademii Rolniczej w Poznaniu, mgr inż. leśnictwa. Po ukończeniu studiów, w latach 1990-91 pracował jako asystent w Białowieskiej Stacji Geobotanicznej Uniwersytetu Warszawskiego, prowadząc badania ekosystemów leśnych pod kierunkiem prof. Janusza Falińskiego. W tym czasie brał udział w wyprawach na Syberię Zachodnią w ramach międzynarodowego projektu badawczego „Pichtovka”.

W roku 1992 został starszym asystentem w Pracowni Naukowo-Badawczej Drawieńskiego Parku Narodowego, gdzie zajmował się m.in. geobotanicznymi podstawami ochrony przyrody. Pokłosem pracy w Drawieńskim PN jest m.in. zredagowany przez P. Pawlaczyka 11 tom serii Idee Ekologiczne, liczne artykuły naukowe oraz kilka opracowań popularyzatorskich, w tym przewodniki turystyczne.

Od roku 2001 jest zatrudniony w Klubie Przyrodników na stanowisku samodzielnego specjalisty przyrodnika i jednocześnie pełni funkcję członka zarządu. W ramach pracy w Klubie Przyrodników kieruje wieloma przedsięwzięciami, których celem jest przede wszystkim zwiększenie powierzchni obszarów chronionych kraju, poprawa jakości ich zarządzania oraz wypracowanie skutecznych metod ich ochrony.

W ramach działalności Klubu Przyrodników Paweł Pawlaczyk brał udział w latach 2002-2004 w opracowywaniu i wdrażaniu zasad systemu certyfikacji FSC w Lasach Państwowych, co przyczyniło się – przynajmniej czasowo – do „ekologizacji” gospodarki leśnej na terenie całego kraju, w tym skuteczniejszej ochrony cennych gatunków i siedlisk przyrodniczych.

Jako ekspert zewnętrzny Fundacji EkoFundusz w latach 2000-2007 oceniał aplikacje projektów mających na celu ochronę różnorodności biologicznej na terenie całego kraju. Dzięki temu projekty finansowane przez Fundację Ekofundusz charakteryzowały się nie tylko wysokimi standardami w zakresie ochrony przyrody, ale też wносиły wiele nowatorskich, niejednokrotnie pionierskich rozwiązań w aspekcie czynnej ochrony siedlisk i gatunków.

Wśród największych zasług Pawła Pawlaczyka na polu ochrony polskiej przyrody wymienić należy pracę na rzecz rozwoju sieci Natura 2000 oraz nieustającą troskę o chronione w niej gatunki i siedliska przyrodnicze. Przyczyniły się do tego liczne przedsięwzięcia inicjowane, realizowane bądź koordynowane przez niego, tj.:

- opracowanie szczegółowej metodyki ochrony wielu siedlisk i gatunków leśnych z Aneksu dyrektywy siedliskowej;
- opracowanie modeli szkoleniowych do zakładania i wdrażania obszarów NATURA 2000;
- planowanie i prowadzenie sesji terenowych w gospodarce leśnej zgodnie z dyrektywami UE w sprawie ptaków i siedlisk;
- szkolenia z zakresu finansowania i zarządzania obszarami chronionymi;
- opracowywanie podręczników szkoleniowych.

Paweł Pawlaczyk, jako lider współpracujących ze sobą organizacji przyrodniczych (WWF Poland, PTOPI Salamandra, Klub Przyrodników), odpowiadał m.in. za przygotowanie i aktualizację tzw. *shadow list* Natura 2000 w Polsce oraz brał udział w seminariach biogeograficznych, które wykazały konieczność poszerzenia sieci Natura 2000 w Polsce.

Od 2006, jako ekspert w zakresie monitoringu siedlisk IOP PAN w Krakowie, odpowiadał za:

- opracowanie krajowej metodyki monitoringu stanu zachowania siedlisk leśnych (zarówno na obszarach Natura 2000, jak i poza nimi);
- monitoring terenowy siedlisk leśnych i nieleśnych;
- przygotowanie wytycznych w zakresie kompensacji przyrodniczych w procedurze OOS, wytyczne dotyczące art. 6 ust. 4 dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG.

Ponadto brał udział w przygotowaniu warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolna Wisła oraz dla Górnej Odry, Kłodnicy, Małej Wisły, Przemszy, Ropy, Soły, zlewni Łady – jako ekspert odpowiedzialny za cele środowiskowe ds. obszarów chronionych i strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Jest autorem wytycznych w zakresie dobrych praktyk związanych z utrzymaniem rzek i gospodarką wodną.

W latach 2018-2020 jako ekspert krajowy wykonywał ekspertyzę krajową w projekcie „Wzmocnienie inwestycji w Natura 2000 i poprawa synergii z instrumentami finansowymi UE” (DAPHNE Institute of Applied Ecology).

Od 2008 roku jest ekspertem krajowym w zakresie oceny działań ustanowionych na obszarach specjalnej ochrony i ich skuteczności.

Od 2015 jest ekspertem zajmującym się oceną wniosków największego programu UE służącego finansowaniu działań na rzecz ochrony siedlisk i gatunków w sieci Natura 2000 – Funduszu Life (ochrona przyrody, zarządzanie i informacja).

W ostatnich dwóch dekadach koordynował kilka projektów z zakresu ochrony torfowisk wysokich w obszarach Natura 2000, w tym pierwszy w Polsce projekt finansowany z Funduszu Life (Projekt ochrony wysokich torfowisk bałtyckich na Pomorzu). Jest jednym z koordynatorów ogólnopolskiej akcji Klubu Przyrodników „Rezerваты przyrody – czas na comeback”.

Jest ekspertem w zakresie prawa krajowego i międzynarodowego dotyczącego ochrony przyrody. Prowadzi działalność interwencyjną i kontrolną w zakresie stanu środowiska przyrodniczego oraz przestrzegania przepisów i zasad ochrony przyrody (każdego roku angażuje się czynnie w co najmniej kilkadziesiąt postępowań administracyjnych), w tym między innymi inicjuje i bierze udział w postępowaniach administracyjnych i postępowaniach sądowych, wyrażając opinię na temat spraw z zakresu ochrony przyrody.

Jest autorem i redaktorem licznych podręczników i opracowań z zakresu ochrony siedlisk i gatunków w Polsce oraz autorem i współautorem kilkuset artykułów naukowych, popularizatorskich, opracowań, planów zadań ochronnych, planów ochrony itp. Jest jednym z redaktorów kwartalnika *Przegląd Przyrodniczy*. Jest również autorem licznych wystąpień dotyczących ochrony przyrody w Polsce, gospodarki leśnej i gospodarki wodnej.